

Zprávy z farnosti

10/2001

Opět je zde měsíc, ve kterém si farnost může uvědomit samu sebe. A to proto, že slavíme svátek svatého Františka, kterému je zasvěcen náš kostel. Když řekneme, že si farnost může uvědomit samu sebe, tak je to možné jen skrze jednotlivé osoby. Tímto způsobem se to pak bude týkat poloviny, čtvrtiny nebo celé farnosti. Každý z nás jsme jiný a proto také každého z nás osloví příklad sv. Františka v něčem jiném. Kdybychom pak ale dali dohromady to, co jsme každý zvlášť poznal, rozhodl se pro to a také to uskutečnil, bude to pro farní společenství veliké obohacení. Měli bychom si tedy každý najít trochu času, něco si přečíst ze života sv. Františka a inspirovat se tím.

Měsíc říjen je také příležitostí spojit se s celou církví v modlitbě růžence. Je to modlitba, ve které pod vedením Panny Marie rozjímáme o životě Pána Ježíše a uvažujeme, jak se mu připodobnit. Zároveň se můžeme s větší intenzitou modlit za různé potřeby našich příbuzných, přátel a celý svět. Jestliže tento měsíc prohloubíme svoji modlitbu, zakusíme jakou sílu modlitba v sobě skrývá.

Vstupujeme také do závěrečné části roku a to nám přináší myšlenky, že také náš život se jednou bude chýlit ke konci. Toto téma je stále aktuální, jen je třeba je správně využít ve svých úvahách.

Znovu rád ze srdce žehná

P. František

Kam se nám schovali katolíci?

V katalogu litoměřické diecéze je možné nalézt i zajímavé informace o farnostech. Dnes jsem vybral farnost, která má oficiální název:

Římskokatolická farnost Lobendava

Do farnosti patří Lobendava, Horní Poustevna, Karlín, Marketa, Nová Víska a Severní.

V následující tabulce je opět uveden počet obyvatel jednotlivých částí farnosti a počet občanů, kteří se při předposledním sčítání lidí v roce 1991 zapsali jako katolíci.

Část farnosti	Počet obyvatel v roce 1991	Počet katolíků v roce 1991
Lobendava	274	95
Horní Poustevna	326	114
Karlín	61	18
Marketa	26	16
Nová Víska	0	0
Severní	41	18
součet	728	261

Kdy vlastně vznikla tato farnost není přesně známo, ale již v roce 1674 existovala. Matriky se dochovaly od roku 1760. Historie Lobendavy ale sahá až do roku 1449.

Farní kostel je zasvěcen Navštívení Panny Marie. Můžeme zde nalézt ještě kapli sv. Anny, kapli sv. Jáchyma a kapli Božího hrobu. V obci Marketa pak stojí hřbitovní kaple Panny Marie de Mercede. Jedná se o jediné místo tohoto zasvěcení v celé naší diecézi. Ještě zmíním dvě již zbořené kaple. Prvá byla hřbitovní v obci Nová Víska a byla zasvěcena Nejsvětější Trojici. Druhá pak stála v obci Severní a zasvěcena byla Andělu Strážci.

připravil R. Sticha

11. září 2001

Myslím, že není potřeba mnoho dodávat. Každý ví, o co jde. Nepatřím do generace, která prožila světové války, ale svým způsobem byly činem, ke kterému došlo právě 11. 09. 2001 v USA, překonány. Nehodlám zde prezentovat své názory. Každý nějaký názor máme a je velmi pravděpodobné, že v něčem bychom se shodli, v něčem možná nikoliv, ale chci zde přetisknout několik poznámek, které jsem pro vás vybral na Internetu.

Chronologie událostí 11. září 2001

- ◆ 08:55 (místní čas – New York) / 14:55 (SELČ – u nás) Letadlo narazilo do severní věže budovy „Twin Towers“ Světového obchodního střediska (World Trade Center) v New Yorku.
- ◆ 09:03 / 15:03 Další letoun narazil v přímém televizním přenosu do jižní věže WTC a způsobil ničivou explozi.
- ◆ 09:10 / 15:10 Americký prezident George Bush byl informován o útocích při návštěvě školy na Floridě.
- ◆ 09:20 / 15:20 Vyšetřovatelé FBI sdělili, že letadla byla před útokem na Twin Towers unesena.
- ◆ 09:29 / 15:20 První bilance útoku: 6 mrtvých a 1 000 zraněných, 50 000 se nachází v budově WTC.
- ◆ 09:30 / 15:30 Americký prezident George Bush v prohlášení označil útoky za zřejmý teroristický útok.
- ◆ 09:32 / 15:32 American Airlines sdělili, že jedno z letadel, které narazilo do WTC, byl dopravní letoun 767 unesený na lince Boston - Los Angeles s 81 cestujícími a posádkou. Druhé byl Boeing 757 na lince Washington Dulles - Los Angeles s 58 cestujícími a posádkou.
- ◆ 09:43 / 15:43 Třetí letadlo narazilo do jednoho křídla pětiúhelníkové budovy Pentagonu - budovy amerického ministerstva obrany ve Washingtonu - náraz způsobil dva výbuchy a požár. Podle první bilance sedm zraněných.
- ◆ 09:45 / 15:45 Pentagon, Bílý dům i Kongres byly evakuovány.
- ◆ 09:50 / 15:50 Úřady zastavily leteckou osobní dopravu nad USA, všechna letiště byla uzavřena.
- ◆ 10:07 / 16:07 Jižní věž WTC se zřítla.
- ◆ 10:25 / 16:25 Před ministerstvem zahraničí ve Washingtonu vybuchla bomba ukrytá v autě.
- ◆ 10:27 / 16:27 Zřítla se i druhá - severní - věž WTC. Obrovský oblak prachu zahalil celý Manhattan.
- ◆ 10:30 / 16:30 Čtvrté letadlo se zřítlo poblíž letiště u Pittsburhu. United Airlines oznámily, že se jednalo o jejich letadlo na lince San Francisco - Newark.
- ◆ 10:33 / 16:33 United Airlines sdělily, že další jejich letadlo spadlo na neznámém místě.
- ◆ 12:39 / 18:39 Prezident Bush vystoupil s druhým prohlášením, ve kterém přislíbil vyšetřování vedoucí k dopadení a potrestání pachatelů.
- ◆ 13:44 / 19:44 Část budovy Pentagonu ve Washingtonu se zřítla.
- ◆ 14:00 / 20:00 Všechny americké burzy byly uzavřeny.
- ◆ 14:00 / 20:00 Starosta New Yorku Rudy Giuliani uvedl, že „obětí je víc, než kolik je možno lidsky unést“.

- ◆ 17:20 / 23:20 Zřítěla se 47ti patrová budova sousedící s WTC v New Yorku.
- ◆ 20:30 / 02:30 Prezident Bush pronesl televizní projev, ve kterém uvedl, že pachatele i ty, kteří jim pomáhali, čeká tvrdá odvěta.

z internetových stránek rozhlasové stanice BBC

Terorismus a odpuštění, aneb křesťanský a islámský pohled

Texty evangelia o odpuštění (Lk 15) nám kladou neúprosné otázky pro všední život. Teď zvlášť. Shrňeme-li reakce lidí na tragédie v USA zachycené sdělovacími prostředky, najdeme kromě mnoha projevů smutku, zděšení, obav, nemálo tvrdých slov o pomstě a odvetě. Prastará touha po vykořenění zla v úplnosti a třeba tou nejbrutálnější silou, se zcela pochopitelně dostává u mnohých na pořad dne.

Ptejme se tedy jako křesťané: jsme schopni odpustit těm, kdo barbarsky ničili objekty v New Yorku? A ještě ostřeji: jak rychle bychom odpustili, pokud by mezi těmi, kdo zahynuli v letadlech či budovách, byl někdo z našich nejbližších? S odpovědí není dobré spěchat, byť si můžeme připomenout, že Bůh nezavrhl a nevyhladil ani Jeruzalém, ani Izrael, natož celé lidstvo, když byl na zemi brutálně zavražděn jeho syn – Ježíš.

Ale události uplynulého týdne vynesly na povrch ještě další otázky a ty mohou být velmi nepříjemné. Například:

- ◆ Jde-li o náboženský konflikt, jak někteří podstatu konfliktu posuzují (islám vers. křesťanství), nejsou nakonec náboženství zdrojem nestability a tedy škodlivá? Mnozí to teď nahlas tvrdí.

- ◆ Jde-li o konflikt kultur či civilizací (euroamerická versus muslimská či arabská, i když obě vyjádření jsou nepřesná) – jaké je z toho východisko? Vyhlazení jedné druhou? Které kterou?
- ◆ Má vůbec naše civilizace, ve které si každý jednotlivec tak pečlivě střeží svou svobodu a pečlivě si hlídá kvalitu i délku svého života, šanci ve střetu s těmi, kdo jsou ochotni vědomě za své ideály umírat? Že může takové odhodlání eliminovat velkou technickou převahu, na kterou euroamerická civilizace nejvíce spoléhá, nám bylo bohužel velmi názorně ukázáno.
- ◆ Je vůbec možné a účinné mluvit o odpuštění, setkáváme-li se s protivníkem, který vidí v odpuštění a zřeknutí se násilí jen slabost?

Jsem dalek toho, abych viděl na tyto otázky zřetelné, komplexní a uspokojující odpovědi. Tím ale není řečeno, že se jich máme zbavit. Než dojdeme k otázkám o našem odpuštění, zastavme se nejdříve u námitek proti náboženstvím vůbec. Jsou tedy nebo nejsou náboženství zdrojem nestability? A pokud ano, je zde křesťanství „vinnou“ stejně jako jiná náboženství? A vyostřeně: přivádí křesťanství k odpuštění a míru a islám naproti tomu k násilí a krutosti? Z obou táborů se ozývá zpravidla rozhodné „Ne!“. A znalci islámu jistě po právu tvrdí, že nelze tzv. islámský fundamentalismus (velmi nepřesná zkratka nebo spíš nálepka!) ztotožňovat s islámem a s arabským světem vůbec.

Zdá se, že je užitečné rozdělit problém na dvě části: ptát se, jak lidé chápou, jak si prisvojují náboženství a ptát se, co skutečně jednotlivá náboženství učí.

Nemusíme hned jít k islámu, stačí se podívat po našem domácím katolickém světě. Jsou lidé, kteří mají ve svém přilnutí ke křesťanství, ve své víře, především útěchu. Jiní uspokojivé vysvětlení života a světa. Pomoc a sílu k životu. Radost. Krásu. A potom jsou jiní, kteří se svou vírou (a mnohdy svou pravověrností, ať už konzervativní nebo progresivní) rozhánějí jako dřevorubec sekýrou. Křesťanství v podobě, jak ho chápou, jim je nástrojem k poražení těch druhých, k zaujetí zcela privilegovaného postavení těch „pravých“ a „správných“. Není to samo náboženství, ale postoj člověka, který si z něho udělá útočný předmět nebo obhajobu své exkluzivity či nástroj k potření či potlačení druhých. Vidíme to v přítomnosti, lze to najít v jakékoliv epoše minulosti. Zůstává ovšem otázkou, do jaké míry křesťanství tyto postoje umožňuje a do jaké míry jsou žitím víry v církvi (pro katolicismus je autentická víra žita jen v církvi) eliminovány nebo naopak podporovány.

A co jednotlivá náboženství učí? Omezme se teď jen na islám a křesťanství. Obě náboženství jsou na první pohled exkluzivistická: chápou sebe sama jako jediná správná. Katolická církev toto chápání na 2. vatikánském

koncilu určitým způsobem modifikovala. Nic neslevila z jedinečnosti Ježíše Krista – Vykupitele, ale přiznala i jiným náboženstvím určitou hodnotu a možnost spásy všem, kdo se řídí svým svědomím. Někteří její příslušníci tento krok těžce snášejí, případně nepřijímají. Nicméně tím církve otevřela cestu k smysluplnému náboženskému dialogu a uzavřela cestu k oprávněnosti vnutit správné náboženství druhým cestou násilí.

Islám ale takový postoj v podstatě nezná. Považuje sice ty, kdo se řídí křesťanstvím a židovstvím za lepší než jsou ostatní, nicméně považuje obě tato náboženství za zmýlení a pokažení Boží zvěsti lidem. Tento postoj je jistě dialogu málo příznivý, i když ho zcela nevyklučuje. Otevřenou pak zůstává otázka, jak naložit s těmi, kdo islám nepřijali. Zde je v praxi celá škála postojů od tolerance (zejména islám v západní Evropě, tedy v menšině) až po nesmiřitelný odpor, směřující k likvidaci zejména těch, kdo ke křesťanství přistoupí (islámské státy).

Oba náboženské systémy se shodují v naprosté svrchovanosti Boží. Oba mluví o Bohu slitovném. Rozdíl je v tom, v jakém rozsahu se toto slitování chápe. Zjednodušeně: islám počítá s Božím slitováním pro své příslušníky. Za touto hranicí ale vidí věci jinak. Křesťanství se opírá o zásadní tvrzení Písma: Ježíš zemřel za všechny lidi, spása je činem, který je v zásadě určen a otevřen všem. Boží odpuštění svou velikostí přesahuje lidské představy (tato myšlenka je ale už vlastní starozákonním textům!). Velmi stručně můžeme říci: Islám zná Boží svrchovanost, ale křesťanství zná svrchovanost, která šla až k oběti vlastního Syna. Můžeme říci, že křesťanství se tedy hlásí k Bohu „slabému“, odpouštějícímu, který „nechce smrt hříšníka, ale aby se obrátil a byl živ“, zatímco islám si pro své příslušníky snadno přivlastní rysy Boží svrchovanosti a hříšníka odsoudí a zničí? Tuto otázku považuji za velmi podstatnou. Přesto nám kritik křesťanství řekne, že i křesťanství si tyto rysy „silného Boha ve svých dějinách přisvojovalo (Augustinovo „přinut’ vejít!“; obracení na víru násilím, zásahy inkvizice). Přesto lze namítnout a prokázat, že tyto postoje nejsou pro křesťanství něčím, co vyplývá přímo z jeho základů.

Dostáváme se tedy ke dvěma možným závěrům:

1. Jakkoliv nelze mezi křesťanství a islám klást rovnítko pokud jde o jejich postoj k „jinak smýšlejícím“, vidíme na obou stranách v průběhu dějin celou škálu postojů od smířlivých po velmi tvrdé. Důležitou stále zůstává otázka, co a z jakých motivů si kdo z náboženství přisvojí a k čemu jeho ideje používá. Tato volba je v člověku samém, ne v náboženství jako takovém.

2. Křesťanství zřejmě ukazuje ve zcela jedinečné podobě a velikosti odpouštějícího Boha, jehož odpouštění nesmírně přesahuje hranice, dané pouhou spravedlností (viz zacházení otce s marnotratným synem). A na své

příslušníky klade nesmírné nároky ve vztahu k bližním – od požadavku milovat své nepřátele až k ochotě odpouštět vždy, opakovaně, každému. Ve srovnání s islámem se může jevit opravdu jako slabé, moderně řečeno „dlouhodobě konkurence neschopné“. Nicméně příklady mnoha světců ukazují, že radikální cesta „slabosti“ je možná a je úspěšná (za všechny: svatý František z Assisi). A tak nám nejen poslední tragické události, ale i pohled do dějin a konfrontace s islámem kladou velmi tvrdou otázku nejen o radikalitě naší ochoty odpouštět, ale o radikalitě naší víry vůbec. (Filologická poznámka: slovo radikální neznamena ani fanatický, ani zuřivý, ani bezohledný, jak je dnes mnohdy chápáno. Je odvozeno od slova radix = kořen. Znamená tedy „ke kořeni jdoucí“, nebo „od kořene vycházející“). Je dobré přistoupit na to, že našim hlavním problémem nejsou teroristé, ale my sami – jakožto příslušníci euroamerické civilizace obecně a jako křesťané zvlášť.

Aleš Opatrný

V závěru střeďeční audieuce, kooané 12. 9. 2001, Svatý otec vyslovil improvizovanou modlitbu, kterou můžeme zařadit do svých modliteb i my:

„Ó, všemohoucí a milosrdný Bože, nelze pochopit toho, kdo rozšívá nešvár, nelze přijímat toho, kdo miluje násilí, pohled' na naši bolestnou lidskou situaci, zkoušenou zuřivými skutky násilí a smrti. Posiluj své syny a otevři naše srdce naději, aby naše doba mohla ještě poznat dny vyrovnanosti a pokoje.“

z internetových stránek *pastorace* vybral R. S.

Kostel sv. Františka – názory

Bylo by příjemné překvapení, když by se hrnuly příspěvky do časopisu na opravy, úpravy, rekonstrukce, ... našeho kostela, o které jsem vás žádal. Ale to bych nesměl znát naši situaci. Samozřejmě, že nikdo nezklamal - nedostal jsem ani jeden příspěveček.

Abych nelhal, jeden jsem vlastně dostal – ze sousední farnosti. Nebyl adresován mně, ani „redakci“, ale po přečtení bylo celkem jasné, o co jde, kam ho zařadit a pro koho je určen. Osobitá reakce, vyvolaná články v posledních ZzF, týkajících se oprav našeho kostela, zde má své místo, i když rozsahem ji nelze vměstnat do jednoho čísla. Proto otevřeme nový seriál.

V příspěvku lze vysledovat nostalgické vzpomínky na dobu minulou - „zašlou slávu“, ale jsou uváděny i zajímavosti, které možná pro každého nemusí být zcela známy. Proto za příkladný příspěvek k historii naší farnosti autorovi, podmokelskému rodáku, panu Janu Záhorovi st. děkuji. Na

naší faře se kupodivu nedochovalo z dob minulých prakticky nic. Přesto je pravděpodobné, že určité prameny existují mezi lidmi.

V příspěvku jsou bohužel i některé nepřesnosti a omyly, přestože autor se snažil působit přesvědčivým dojmem. Je to dáno asi i tím, že kontakty a spolupráce mezi farnostmi (to znamená lidmi), nebyly a stále ještě nejsou ideální. Proto bude dobré se podrobněji vrátit k některým již dříve uváděným skutečnostem a blíže je vysvětlit. To je také důvod, proč nelze příspěvek publikovat tak, jak byl doručen. A pokud máte i vy ostatní paměť, která ještě dobře slouží, nebo máte poznámky ve spolehlivější podobě – třeba papírové, prosím vás o doplnění dalšími informacemi. Jistě víte, že si je nenechávám pro sebe, abych dělal „chytrého“, ale snažím se je zpracovat a vzápětí uveřejnit.

Pro lepší sledování následujících řádků si můžete vyhledat starší čísla ZzF: 11/2000, Nové varhany str. 3-7, 06/2001, Farnost „putující“ str. 7-10; 07/2001, Farnost putující – část II. str. 6-9; 08/2001, Farnost „putující“ str. 4; 09/2001, Farnost „doputovaná“ str. 6. Nyní tedy k vlastnímu příspěvku, jehož členění zachovám a doslovné citace budu uvádět proloženě.

Úvod

... Stěžejní událostí v roce 2001 byla rekonstrukce kostela sv. Františka, a to: likvidace Riegerových varhan, elektroinstalace a vymalování. ...

Co se práce týká, bylo nejvíce starostí v letošním roce v naší farnosti s odstraněním staré elektroinstalace, vybudováním nové s výhledem do budoucnosti, zednickými pracemi, malováním a úklidem. S přesunem varhan to taková starost nebyla. To bychom museli jít více jak rok zpět a sledovat vše, co se okolo varhan podniklo. Několikrát jsem o problematice varhan tehdy psal a tak byl každý včas informován. Co je hlavní – k likvidaci varhan nedošlo, ale to i autor dobře ví. Mohu zde uvést pro zajímavost to, že jsme měli několik nabídek na odkoupení píšťal a to i za velice „příjemný“ peníz (z Moravy), ale podmínka z naší strany byla, že varhany se musí opravit a budou sloužit na jiném místě, pokud možno lépe, než v našem kostele, kam se z několika hledisek nehodily. O tom si můžete přečíst ve starších číslech ZzF, kde bylo tomuto závažnému kroku věnováno několik příspěvků. Dočtete se také, že prvá má nabídka byla přemístit varhany do kostela v Nebočadech. - K jedné změně došlo. Opravu nebude provádět pan Zadina, jak bylo uvedeno, protože v době stěhování varhan vyhrál konkurz do Hradce Králové. Varhany bude opravovat varhanář z Karlových Varů, s kterým jsme v kontaktu.

Kostel

Zásadní rekonstrukce chrámu proběhla v letech 1953-54, po nástupu Nejd. P. vikáře Jaroslava Drábka, který byl v Děčíně IV instalován po ze-

snulém Nejd. P. Janu Kvítkovi. (z vyprávění: Pater Kvítek byl prvním českým knězem v této farnosti po válce, s působností ve farnostech Rozbělesy, Bynov, Bělá, Chrást, Dolní a Prostřední Žleb. K obslužení těchto chrámů byli zde tři kaplani: P. Lehman – později Janské lázně, P. Pohl – později Jílové a Cvikov a P. Stejskal – později Police-Žandov.) Pana vikáře Kvítka charakterizoval, kromě kněžského poslání, i značný zájem o veřejné dění ve městě. Byl obrovský fanda do kopané a traduje se, že nedělní odpolední fotbalový zápas nezačal dříve, než pan vikář usedl na své abonentské místo a nezapálil si viržínko. To byl signál k zahájení zápasu. Toto fandovství sdílel i pan kaplan Jan Pohl, který m. j. „čítal“ na Husově náměstí i s ministranty.

Těžištěm farního dění byl kostel sv. Václava v Rozbělesích (městský kostel), sv. František na Husově náměstí měl statut farního kostela. Instalace Patera Drábka ve funkci vikáře v této obsáhlé farnosti zaznamenala období úprav, rekonstrukcí, ale i zániku. Zánikem je myšleno zbourání kostela v Krásném Studenci (z moci státu). Odtud byl přenesen mobiliář, zejména hlavní oltář s pancéřovým svatostánkem jako jeho nedílnou součástí a kamennou křtitelnicí s víkem ve stylu hlavního oltáře.

Původní hlavní oltář (pseudobarokní s postranními deskovými křídly) byl uskladněn ve farní budově v místnosti proti hlavnímu vchodu, kde se nacházel ještě v roce 1974.

Bylo uvedeno několik údajů z let autorova dětství. Že z bývalého kostela sv. Michaela Archanděla v Krásném Studenci byl převezen (ve dvou etapách) určitý inventář je všeobecně známo a publikováno, ale určité nejasnosti zde lze pozorovat. Narazila na ně i má dcera při shromažďování materiálů pro svou absolventskou práci, kdy prostudovala řadu dostupné literatury a svědectví pamětníků.

Malé odbočení. Bylo by zajímavé, kdyby si dal někdo práci a uceleně zmapoval historii naší farnosti a kostelů, které k ní patří. Možná, že se někdo v archivu, či muzeu jednou najde a třeba v časopise „Děčínské vlastivědné zprávy“ se budeme moci dočíst podložené informace. Jasně je, že v důsledku překotného průmyslu se zde děly různé změny. Příkladem může být kostel sv. Václava v Rozbělesích, který stál v dobách, kdy o městě Podmokly nebylo ani vidu, ani slechu a stojí (zatím) ještě dnes, kdy lze říci, že si s ním nikdo neví rady.

Jedno je jasné. Náš renesanční oltář z Krásného Studence pochází, ale nebyl tam oltářem hlavním, ale postranním. Svatostánek, který byl do našeho kostela při úpravách umístěn (kdy přesně?) je opravdu trezor, ale že pochází z kostela z Krásného Studence (kdy tam byl pořízen?) se mi nepodařilo potvrdit. V našem kostele je opravdu i křtitelnice z Krásného Studence, jenže kde je z ní autorem příspěvku uváděné víko? A kdo ví, kam se

poděl bývalý hlavní oltář od sv. Františka, který známe ze starých fotografií a který byl uložen na naší faře?

Zásadním rozhodnutím v této době, kdy byl instalován hlavní oltář z Krásného Studence, bylo pořízení nových varhan. O tomto bude pojednáno na jiném místě. Ze stavebního hlediska však musel být rozšířen kůr. Původní záměr, že „Pan kostelník Budílek je zedník a tak to zvládne ...“ se ukázal jako nerealizovatelný. Šlo o to, že ze západní strany kostela (od bývalé rybárny) musel být z boku nasunut nosný trám, který po celé šíři kostela tvořil stavební základ nové nosné podlahy kůru. Zde musela nastoupit mechanizace a odborníci. Obrovskou pomoc zde vykonali úředníci bankovního domu – Státní banky československé. Na podestu kůru byl v rámci stavebních úprav přištukován symbol kříže, který právě opticky oddělil starou a novou konstrukci kůru.

Zde se nabízí několik otázek. Jak to bylo s instalací oltáře z Krásného Studence? Ten totiž podle pramenů byl nejprve restaurován (nyní je vidět, že ne zrovna dobře) a instalován později (1958). Kdežto o pořízení nových varhan se jednalo v roce 1953. Bohužel v příspěvku chybí potřebná data.

Dále vyvstává otázka. Jaké byly na kůru do těch dob varhany? Někdo konstatuje žádné, jiný „jakési“. Podle toho, že rozšíření kůru, které autor popisuje, je již v pořadí druhé, musel se asi kůr kvůli něčemu dříve rozšiřovat. A na kůru se umísťují zpravidla varhany. Tedy varhany „předchůdkyně“ tam asi byly? Pokud byly, jak bylo s nimi naloženo?

S konstrukcí přístavby kůru jsme se dost dobře seznámili při opravách. Nosná konstrukce, o které jsme se dočetli, je tvořena dvěma ocelovými nosníky tvaru „I“ opravdu obřích rozměrů. Prostor mezi nosníky je vyplněn několika vrstvami dřevěných trámců a prken. Jedná se zřejmě o předimenzované řešení a proto si mohli tehdy dovolit vnitřní traverzu trochu vyříznout autogenem, aby se jim vešel na místo hrací stůl budoucích varhan.

Předběžnými měřeními a výpočty nových zamýšlených varhan z hlediska stavebního bylo nutno na kůru provést další zásadní, leč nezbytné úpravy. Předně musel být v západním pilíři vybudován servisní vchod, aby byl vůbec vstup na kůr možný. Přivezením varhan z Chebu a jejich instalace provázelo mnoho stavebních potíží. Těmi byla velikost varhan. Nosné oblouky musely být ve svých patách zkráceny, což předpokládalo podrobný propočet, aby se nenarušila statika. Totiž filosofie úprav byla taková, že raději stavební úpravy kostela, než úpravy varhanní skříně. Oficiální vchod na kůr byl tedy nízkými a úzkými dveřmi, kdy po příchodu z točitého kamenného schodiště do prostoru kůru se varhany obešly přes jejich zadní část (pod táhlem zvonu) a na kůr se vstoupilo z pravé strany. Zde malá poznámka o situování chrámu: Aby korespondoval s urbanistikou městské zástavby, tak hlavní oltář nemíří k východu a kůr k západu, ale k jihu, resp. k severu.

Odborné práce se dřevem – podlaha a nové zábradlí kůru s třemi průhledy pro varhaníka – provedla Tesárna Dolní Oldřichov (p. Kunscher) a její pracoviště v ul. J.Š.Baara /dnes areál Feroxu/ - zajišťoval pan Karel Kňákal.

Zajištění stavební mechanizace, zejména vysokozdvizná montážní pojízdná plošina s hydraulickým zdviháním: firma Ligna z Obchodní ulice – pan Čeněk Vincenc Šubrt, pověřený národní správce a pan Václav Loovy.

Kdo měl stavební úpravy „pod palcem“ se mi nepodařilo zjistit, možná že cenné informace by mohl poskytnout syn tehdejšího pana kostelníka, farník z Divišovy ulice, pan František Budílek.

Nejnovější stav je ten, že vchod, o kterém se autor zmiňuje byl nyní zděněn, stejně jako „odtesaný“ pilíř na levé straně (jiná úprava na oblouku nebyla tehdy provedena) a dolní část kamenného vchodu do prostoru naproti schodišti. Proč a kdy bylo toto místo dost nesmyslně „otesáno“, je mi záhadou. Pokud existovaly varhany „předchůdce“, možná tudy vedl vzduchovod k měchům tam umístěným. To je ale ryze spekulace. Vzhledově se tedy tato část kůru přiblížila k stavu před zmiňovanými zásahy. Jinak platí, že rozšíření kůru značně ovlivnilo interiér kostela.

Ještě obdiv. Muselo být velice „zajímavé“ probourat se tehdy vedle pravého pilíře na kůru zdí pro osazení uzounkých dvířek. Možná i riskantní. Výrok, že raději úprava kostela, než varhan, se nakonec stejně nesplnil. V horní části, v místech nosného oblouku, byla varhanní skříň upravena vyříznutím postranních částí. Tím byla i porušena žaluziová skříň, uvnitř které se nacházela část tohoto oblouku. Tento oblouk pak znemožňoval umístění píšťal II. manuálu na levé části varhan. Totéž platilo o pravé straně, kde byl umístěn I. manuál. Píšťaly se rovněž zde nevešly na svá místa a byly proto pomocí provázků a jiných provizorií přidržovány.

Určité změny nastaly i na zábradlí kůru. Později otec František vyřezal více otvorů do zábradlí kůru. Bylo to dobré při sedění na kůru, protože pak bylo vidět, co se „dole“ děje. Pro výhled varhaníka to valný smysl nemělo, ten do presbytáře viděl od hracího stolu přes zábradlí, pokud mu někdo nestál „v cestě“. V nedávné době, když se pořádaly koncerty, jsem upozornil, že by bylo dobré něco se zábradlím udělat, aby byly vidět alespoň trochu varhany. Otec František potom nechal vyrobit tři nová pole a ta byla vsazena do zábradlí kůru. Na varhany bylo potom přeci jen lépe vidět. Pečlivého dokončení této úpravy jsme se ale dočkali až při celkových úpravách letos, stejně jako klekátka, které v původním stavu nebylo použitelné, člověk se na něm prostě neudržel pro jeho veliký sklon - „sjížděl“.

pokračování příště - R. S.

Co jste nám napsali o víře

Příspěvky jsou otištěny bez obsahových úprav tak, jak byly předány a vyjadřují názory pisatelů a tudíž za obsah odpovídají sami autoři.

Panna Maria - záchranná archa (9. pokračování)

... Mocně zasáhl svým ramenem, rozptýlil ty, kdo v srdci smýšlejí pyšně. Mocně sesadil z trůnu a ponížené povýšil, hladové nasycil dobrými věcmi a bohaté propustil s prázdnou ...

Jak moc jsou pravdivá všechna tato slova – nejen dějiny to ukázaly, ale i my sami jsme to mohli zažít, či zažíváme. V dnešní době shonu za hmotnými prostředky se stáváme nenasytnými. Máme-li dost, chceme ještě více, stáváme se nespokojenými, vždyť souseď se na to zmohl, tak to musím mít přeci také! Nemohu zaostávat, musím se prosadit, jen ať druzí vidí, čeho jsem v životě docílil. Rozhodně chci ... musím ... za každou cenu ... . A tu mnozí z nás si řeknou, ale nás se to netýká. Že ne? Ale ano. A to tou měrou, jakou se zřekneme sebe, svých náročných zájmů a nároků, svého času, moci, zkrátka svého sobectví – tou měrou se otevřeme člověku a Bohu. **Svobodou od pout mamonu se blížíme k Božímu království** – to znamená mít starost, čím obohatit druhé. Ona totiž **chudoba** zjasňuje zrak, činí srdce citlivé ke svému okolí, **je zdrojem svobody a radosti**. Zní to nadneseně? Ó ne! Jen vzpomeňme Mariina zvolání „... můj duch jásá ...“! A co prožívala potom? Dítě porodila ve studeném chlévě, bez teplé vody, bez peřinek. Pak útěk do Egypta – opět bez prostředků. Po návratu prostý život v duchu evangelia svého Syna, dobrovolně a plná lásky měla účast na Jeho životě chudoby.

Ono bohatství totiž samo o sobě není zdrojem pokoje. Může být jen tehdy, pomůže-li člověku, aby byl nástrojem štědrosti. To však neprospívá dnešnímu náruživě náročnému člověku. Ba spíše mu hmotná dobra škodí.

Kristus, bohatý nade vše, však vyvolil pro sebe a pro svou Matku, nejsvětější Pannu, chudobu, neostýchal se stát pro nás chudým, přijmout nezajištěný život a žil z almužny sám i blahoslavená Panna a jeho učedníci. Připomeňme si slova Syna Mariina: **„Snáze projde velbloud uchem jehly, než boháč vejde do království nebeského.“**

Proto v proměnách života můžeme hledat pokoj a jistotu v následování Panny Marie.

zaslala Soňa Šenková

Chudá Paní v životě svatého Františka

V tomto měsíci slavíme svátek sv. Františka – patrona našeho kostela, a protože měsíc je zasvěcen Panně Marii Růžencové, připomeňme si něco málo z jeho života ve vztahu k Panně Marii.

Svůj život sv. František následováním Krista spojoval s důvěrnou láskou k jeho svaté Matce. Zanechal nám obdivuhodné texty chval a proseb k Panně Marii. Chválí Marii, poněvadž je Matkou Boží, poněvadž nám dala nejvyššího Pána za bratra. Uctíváním svatého člověčenství chápe František zcela realistickou úlohu, která připadá jedné dceři naší krve, protože nám zrodila Věčné Slovo, které z jejího života přijalo opravdové tělo našeho lidství a křehkosti. Toto realistické pojmání cítíme také z jeho zvláštní obliby svátku Narození Páně – svátek Dítěte Ježíše, Boha, který spočinul na srdci člověka. Tím, že nám Marie přinesla takto blízko Boží Majestát a učinila ho srozumitelným – v tom se nacházíme v srdci františkánské lásky k Marii. František ve svých modlitbách vyzdvihuje hlubokou jednotu Mariinu se třemi božskými Osobami, které jsou pramenem její svatosti. Při tomto poznání mistrovského díla Nejsvětější Trojice uměl František jen pokleknout k modlitbě a chvále díky.

„Svatá Panno Maria, nenarodila se ve světě tobě rovná mezi ženami, dcero a služebnice nejvyššího Krále, nebeského Otce, Matko našeho nejsvětějšího Pána Ježíše Krista, nevěsto Ducha svatého ... .“

S oblibou nazývá tuto „svatou Pannu“ svatou Královnou a také „Paní světa“. Vidí, jak Maria mateřsky kraluje nad světem po boku Krista Krále. František vidí v Marii Paní, která jako první žila evangelním životním ideálem svého Syna, která dobrovolně a plná lásky měla účast na jeho životě chudoby.

Chudoba, kterou Maria s Kristem po celý život sdílela, vždy na něj hluboce působila. Nespokojil se pouhým obdivováním Panny Marie, vždy více byl puzen bezpodmínečnému následování. Přizpůsobil se tomuto vzoru, a proto jeho srdce **v každém chudém vidělo syna Chudé Paní.**

Serafický otec zve své žáky, aby uznali v Marii mistrovské dílo Boží, Perlu lidského pokolení, onu Paní, která spásu Kristovu přijala nejdokonalěji. Františkova škola učí chválit Boha za tuto krásu a děkovat Mu. Každá chvála na Marii musí být chválou Boha, protože On ji učinil tak krásnou a svatou.

I když je Maria povznesena nad všechny lidi, není izolována jako nějaký bludný kámen v tajemném těle Kristově. Pán ji oděl milostí a silou, aby ji mohl učinit **první Spolupracovnící na díle spásy.**

A tak jako svatý František ustanovil Marii Patronkou řádu a své následovníky světil do její náruče, aby je opatrovala a chránila – **dejme se i my**

ve svých osobních, rodinných, duchovních a časných těžkostech zahalit jejím pláštěm a hýčkat její náručí.

Tajemství františkánského sedmidesátkového růžence:

- F kterého jsi, Neposkvrněná Panno, s radostí z Ducha svatého počala
- F s kterým jsi, Neposkvrněná Panno, s radostí Alžbětu navštívila
- F kterého jsi, Neposkvrněná Panno, s radostí porodila
- F kterého jsi, Neposkvrněná Panno, s radostí svatým třem králům ke klanění představila
- F kterého jsi, Neposkvrněná Panno, s radostí v chrámě nalezla
- F kterého jsi, Neposkvrněná Panno, s radostí zmrtvýchvstalého první pozdravila
- F který tě, Neposkvrněná Panno, s radostí na nebe vzal a Královnou nebe i země korunoval.

S. Š.

&

Okénko do knihovny

&

autor: Tereza Zukic
název: Skateboard Boží
z obsahu:

Nikdo nejlí slanečka s jahodovou marmeládou. Slaneček je slaneček. A jahodová marmeláda je jahodová marmeláda. Skateboard je skateboard. A řádová sestra je řádová sestra. Řádové sestry potřebují klekátka, misály a růžence. Ale ne skateboardy.

Jste si tím tak jisti?

Mezi předměty, kterých si vážím, se nachází jedna věc, kterou nikdy, co budu živa, neprodám, nedaruji nebo nedám: skateboard. Je to totiž skateboard Boží. Nesmějte se. Budu vám vyprávět příběh, který se vám možná bude zdát neuvěřitelný. I mně samotné se zdál neuvěřitelný, ale prožila jsem ho. Velkou roli v něm sehrál skateboard a tu hlavní Pán Bůh.

Ten skateboard by mě ani tak nepřekvapoval. Závodně jsem sportovala – skateboard a závodní kolo patřily do jisté míry k mému základnímu vybavení. Ale mnohem více se mnou jako s teoretickou i praktickou ateistkou pohнула záležitost s Bohem. Byla to léčka? Patří snad ke zvláštním Božím zálibám zmocňovat se lidí tam, kde se dají nejsnáze zasáhnout? U některých lidí se to jasně ukazuje. V mém zvláštním případě se spojil Pán Bůh se skatebordem, aby mě přivedl k lidem. Použil ještě několik jiných prostředků, například rockovou muziku, stepování a tříhvězdičkovou kuchyni. O tom budu mluvit později. Žádný Boží pokyn mě tak nepoznamenal a žádný mi

neudělil tolik neobvyklých lekcí, jako můj / jeho skateboard. Několik jich vyjmenuji.

1. Bůh je zatraceně rychlý. Vrhł mě do hry s takovou razancí, že mně nebylo nic jiného, než naskočit na jeho prkno, abych stačila jeho tempu, a nasadit celou svou sportovní ctižádostivost, aby mě nesundal. Byla bych často raději šla po svých.

2. Bůh je život a radost. Nemá nic společného s mrtvými věcmi a mrtvými lidmi, s prachem a plísni a se svatouškovským pokrytectvím. On je veselý a tanec, hudba a pohyb.

3. Bůh má vždycky smysl pro překvapení. Já se nechávám překvapovat ráda a léta už nevycházím z údivu.

Jak to vlastně s tím skateboardem bylo, to si můžete přečíst asi v polovině této knihy. Nemůžu vám přece prozrazovat všechno hned na začátku. Bylo ale třeba, abyste předem znali moji „relikvii“.

Tuto knihu a mnohé další si můžete zapůjčit v knihovně na faře. K tomu bych chtěla dodat ještě několik informací.

Chcete-li si knihy půjčit nebo objednat k zakoupení (vyberete-li si například z katalogů umístěných vzadu v kostele), obraťte se na M. Jiráskovou, S. Šenkovou nebo na mne.

Některé knihy si lze zapůjčit přímo v kostele ve všední dny po mši svaté, seznam bude viset na nástěnce.

Větší množství knih je umístěno na faře, kde bude od října zavedena výpůjční doba, a to v neděli po mši sv. do 10 hodin. Pokud bude o tuto službu větší zájem, je možné výpůjční dobu prodloužit. Kromě toho je možné si knížky půjčit i jindy, a to po osobní domluvě s některou z „knihovnic“. Mimo knih si lze na faře též půjčovat časopisy, audiokazety a videokazety.

Šárka Koutná

&

Knihy si lze nejen půjčovat, ale v nabídce v kostele si je také kupovat. Kdyby někdo měl zájem o knihy jiné, objednáám mu je v knihkupectví Jonáš v Litoměřicích.

M. J.

&

Farní rada

Shrnutí ze 7. zasedání FR, konaného 10. 6. 2001

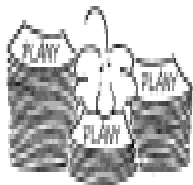
Bylo to již před delší dobou, co se FR sešla naposledy, proto stručně připomenou, o čem se tehdy jednalo:

- **Sobotní mše svaté v Bynově** – čas mše sv. se nebude měnit.

- **Opravy kostela** – o čem se tehdy jednalo již není aktuální. Dnes je situace jiná, i když opravy zdaleka nejsou dokončeny a dodělávky, které zabírají mnohem více času, potvrzují ještě dlouho.
- **Farní charita** - Farní rada se prostřednictvím paní L. Vopatové na zasedání informovala o činnosti Farní charity - bohužel farníci ne.

R. S.

Zpráva z 8. zasedání FR ze dne 9. 9. 2001

Po prázdninách se opět sešla farní rada. Na programu jednání bylo zhodnocení oprav kostela a naplánování dalšího programu farní rady.

- **Osvětlení kostela**

Farní rada nedostala žádné podněty, avšak „zaslechli jsme“ názor, že je v kostele zbytečně moc světelných těles. Reagujeme tedy i na tuto otázku, i když příště bychom raději slyšeli tento názor přímo. Nemusíte se přece se svými názory skrývat. Tady je tedy vysvětlení. Množství světel se odvíjelo od rozdělení stropních polí. Je nutné dodat, že při větším počtu svítidel je spotřeba elektrické energie menší, než byla při původním osvětlení.

- **Hodnocení oprav**

Farní rada dále zhodnotila opravu kostela za zdařilou. Jsme velmi rádi, že se proti původnímu plánu ještě přesklila okna. K naší lítosti musíme ovšem konstatovat, že se při pomocných pracích objevovali stále titíž lidé. Víme však, že k těm, kteří přišli pomoci musíme přičíst i ty, kteří sice nemohli přiložit ruku k dílu, ale podpořili opravy kostela svou modlitbou. Ještě jednou velmi **děkujeme všem, kteří pomohli**. I přesto zbývá mnoho drobných věcí, které jsou ještě potřeba dodělat. Proto se neostýchejte pomoci.

- **Práce ve farnosti**

Farní rada se opakovaně zabývá i hledáním spolupracovníků pro rozmanité práce ve farnosti. Jedná se například o práci kostelníka, květinovou výzdobu, vedení ministrantů a mnoho dalších oborů, které tu nemohu všechny vyjmenovávat. Každý by si mohl jistě vybrat nějakou funkci, kterou by mohl zastávat. Pro bližší informace o těchto oborech se obraťte na členy farní rady.

- **Pout'**

Jelikož se blíží poutní mše svatá ke svátku sv. Františka, rozhodovala se farní rada, zda se slavnostní mše bude konat v den svátku, nebo až následující neděli. Vzhledem k tomu, že se farní rada domnívá, že nedělní mše svatá je pro mnohé lidi dostupnější, jelikož se koná ráno v den pracovního

klidu, rozhodla farní rada o konání slavnostní mše v neděli 7. října. Malá poutní mše svatá bude v den svátku sv. Františka 4. 10. 2001 večer v 17:30.

• **Odvoz na mši sv.**

Znovu zdůrazňujeme, že lidi, kteří mají časové nebo fyzické potíže se na tuto mši svatou dostat, je možné dopravit autem. Je nutné předem kontaktovat P. Jiráska nebo členy rady, aby tento odvoz zajistili. Myslete tedy na své spolufarníky, kteří se třeba jinak do kostela nedostanou a nabídněte jim tuto možnost.

Další setkání FR se bude konat v neděli 14. 10. 2001. Máte-li nějaké podněty, můžete je v písemné formě doručit členům farní rady.

Zapsala Zuzana Bumbová

Členové farní rady, kteří čekají na naše podněty:

jméno	funkce
P. Jirásek František	Předseda farní rady
Rejman Miloš	Místopředseda
Bumbová Zuzana	Zapisovatelka
Engelhart Jiří	Člen
Jirásková Marie	Člen
Koutná Šárka	Člen
Málek Jiří	Člen
Musil Antonín	Člen
Vopatová Ladislava	Člen

Pouť do Dolního Žlebu

Zveme vás na putování do kostela Nejsvětější Trojice v Dolním Žlebu.

Modlitební setkání se konají každou 1. neděli v měsíci ve 13:45.

Rok 2001		
7. října Prostř. Žleb – kaple Andělů Strážných	4. listopadu	2. prosince

vlakové spojení (cena 10 Kč):

Děčín hlavní nádr.	13:02	14:39	Dolní Žleb	14:58	17:30	18:35
Čertova Voda	13:12	14:49	Čertova Voda	15:04	17:36	18:41
Dolní Žleb	13:19	14:56	Děčín hlavní nádr.	15:15	17:47	18:52

Setkávání rodin

Velice nerad to píší – nedostal jsem žádnou informaci, týkající se této pravidelné akce.

Pokud se něco neujednalo jinak, mělo by být další setkání podle plánu 18. října 2001 od 20:00 na jedné ze dvou děčínských far.

R. S.

Sněmovní kroužek

Tentokrát se sešli jen čtyři účastníci sněmovního kroužku, konaného 15. září. Diskutovalo se nad tématy okruhy 5. kapitoly: Okruh 5.3 a 5.4.

5.3.1 Dokážeme odpovědět na otázku, proč je zrovna křesťanství to jediné náboženství, které přináší člověku spásu?

Tato otázka je pro mnohé věřící k zodpovězení těžká už pro neznalost vlastní víry. V důsledku toho dochází k různým názorovým nesrovnalostem; příčinou jsou velké kulturní změny, které přispívají ke ztrátě tradičních náboženských kořenů. Strach z budoucnosti vede lidi k následování nepravých cest ke spáse, jinde jde o náboženskou lhostejnost, je zneužita naše nevědomost. Dokázat odpovědět kladně na tuto otázku – vyžaduje změnu našeho přístupu k víře; být důslednější, otevřenější, mít znalosti pro podklad k dialogu; naše víra musí být život sám.

5.3.2 Dokážeme přijímat, při vědomí vylučnosti křesťanství, každého věřícího, i nekřesťana s úctou a láskou? Víme, co nás s nekřesťany spojuje, kde nalézat styčné body našeho vztahu k Bohu?

Myslíme, že tolerance u nás nechybí. To, co postrádáme, je umět vést dialog. Tolerance je vedena spíše „společenskou“ formou. Chybí nám katolíkům povědomí vylučnosti, která se dá láskou projevit – ne prázdným nic neříkajícím postojem.

5.4.1 Před církví stojí veliký úkol – v textu jsme četli, jak papežové v encyklikách bojují proti náboženské nesnášenlivosti a netoleranci. Co děláme pro to, aby tato slova papežů byla zjevná v naší obci a společnosti?

Tyto encykliky bývají sice čteny, ale nejsou zažívány – spočívá to v pouhém vyslechnutí. Náboženská nesnášenlivost plyne z neznalosti víry a zde je „jádro pudla“. Je zapotřebí více seznamovat veřejnost – mluvit – o víře. Zde vyvstává nutnost nové evangelizace, která by odpovídala na nové problémy. Zde narážíme i na nezájem ve vlastních řadách. Snaha je zachovat Kristův pokoj i když se setkáváme s nepochopením. Snažíme se alespoň nástěnkami, propagační literatury, akcemi, které na sebe upozomňují, že víra je život (ať už jsou to menší dětské aktivity, scházení rodin, poutě, výlety – byť vše v malém počtu).

5.4.2 Jak daleko můžeme vykročit nekřesťanům vstříc, abychom si jako křesťané přitom zachovali svou vlastní identitu?

Tím, že naše podávání křesťanských hodnot by mělo v sobě zahrnovat hlásání radostné zvěsti, Boží moudrost, jednotu a soulad s celým stvořením, pokoje, který svět dát nemůže a štěstí, které je přípravou na nebeskou blaženost.

Odpovědi z dokumentů Svatého otce (chcete-li encyklik):

- Rozvíjet živou víru prostřednictvím malých společenství.
- Obnovit význam účasti na liturgickém slavení eucharistie.

- Zvýšit účast laiků na díle evangelizace.
- Mít zájem a umět nabídnout katechezi o základech víry.
- Rozvíjet znalost Bible jako nástroje modlitby.

Zpracovala S. Š.

Hospodaření – farnost Podmokly a Jílové

Rok 2001	Sbírky		Společně odvedené mimořádné sbírky	
	vybráno		Částka	Účel
	Podmokly	Jílové		
Leden	5 124 Kč	2 817 Kč	0 Kč	
Únor	5 860 Kč	2 444 Kč	4 500 Kč	Svatopetrský haléř
Březen	5 625 Kč	1 322 Kč	2 300 Kč	Na uprchlíky
Duben	8 489 Kč	2 263 Kč	0 Kč	
Květen	5 373 Kč	971 Kč	2 483 Kč	Na bohoslovce
Červen	5 803 Kč	1 852 Kč	2 000 Kč	Na konvikt
			2 640 Kč	Na opravy kostelů
Červenec	5 720 Kč	1 170 Kč	0 Kč	
Srpen	5 049 Kč	3 411 Kč	0 Kč	
Součet	47 043 Kč	16 280 Kč	13 923 Kč	

Komu zůstávají doma přečtené **noviny a časopisy**, můžete je přinést do kostela. Mohou posloužit českým občanům uvězněným v Německu. Jsou velmi vděční za každou možnost si něco českého přečíst.

P.František

Práce s dětmi

V roce 1998 se při Farní charitě vytvořila skupinka dobrovolníků pracujících s dětmi ze sociálně problematických rodin. Bohužel postupem času se tato skupinka z různých důvodů rozpadla. Z původních členů skupiny zbyli dva příležitostně vypomáhající dobrovolníci. V Charitě bylo vytvořeno jedno pracovní místo, které zahrnuje práci s ohroženou mládeží a dětmi, snaha je především o kvalitní využití volného času dětí a tedy o prevenci patologických jevů. Žijí totiž často v prostředí, které je v tomto směru ohrožuje. Cílem činnosti je umožňovat dětem prožít a poznat takové hodnoty, jako je přátelství, úcta k životu, odvaha, vytrvalost. Děti si

vyzkouší v různých hrách a během pobytu v přírodě nové dovednosti, zažijí přijetí druhými lidmi a pocít bezpečí.

Naše činnost spočívá v poznávacích výletech do okolní přírody a nyní se rozšiřuje o odpolední klubovou činnost v prostorách Farní charity. Mým záměrem je odpolední klubový program zaměřit nejen na rozvíjení manuálních dovedností dětí (tzv. ruční dlny), ale i jejich schopností a vlastností, jako poctivost, přátelskost, sebedůvěra, trénujících se prostřednictvím psychologických her a při pravidelných schůzkách.

Veronika Cimlerová

Informace, aneb co se událo a co nás čeká

podle R. S.

- F Omluva** – Je mi nemilé, když se najdou ve Zpravodaji mylné informace. Často se jedná o změny, o kterých se nedozvím. Naposled se to týkalo pátečních mší sv. v našem kostele. V tomto čísle měl vyjít příspěvek otce Františka, ve kterém vše kolem těchto mší hezky vysvětlil. Bohužel jsem těsně před uzávěrkou zjistil, že jsem článek nedopatřením „ztratil“.
- F Pout'** – Poutní mše svaté budou v našem kostele 4. 10. i 7. 10. a mají při nich zpívat sbory. Ve čtvrtek to má být sbor děčínský a v neděli sbor z Velkého Šenova.
- F XXIV. Diecézní setkání** – V domě kultury BESEDA (na Horním náměstí) v Hrádku nad Nisou se uskuteční 13. října 2001 již 24. diecézní setkání mládeže s biskupem. Téma: „O svátosti smíření v mém životě“. Hostem bude převor benediktýnského kláštera v Praze Břevnově. Je možnost přespat, jak je na těchto akcích obvyklé. Program bohatý. Např. i noční prohlídka hradu, II. diecézní ples mládeže, ... Více na plakátě v kostele na nástěnce.
- F Poprvé** – Rádi si přečtete něco zajímavého a aktuálního? Ano? Ale jak se informace dostane do Zpravodaje? Slýchám – „To mě nenapadlo, že bych to měl říci“; „To přece nikoho nezajímá“; „Nechám si to pro sebe, abych byl ‚chytřejší‘ než ostatní“; ... . Nechává se na mně, abych se staral? Jenže já to prostě nemohu při nejlepší vůli stihnout! Přesto jsem si všiml (jediný?), že o první zářijové neděli při ranní mši svaté poprvé u nás ministroval starší syn rodiny Bumbových z Podmokel. - Nezajímavé?
- F Farní rada** – Překvapilo mě projednávání anonymního názoru „jedna paní povídala“, týkajícího se osvětlení. Světla a světla je moc? Vadí to? Proč? Dotazy správné, ale proč je nelze přednést veřejně? Mohl bych přidat ještě další dotazy na toto téma. Aby se předešlo mylným řečem někde v ústraní,

chtěl jsem napsat na toto téma příspěvek, ve kterém by byly podobné otázky zodpovězeny. Čekám ale až firma, která osvětlovací tělesa dodala, nám předá podrobnou technickou dokumentaci ...

- F Loutkové divadlo** – Každou středu je na naší faře (od 18:00) setkání všech, kteří se chtějí zapojit do nacvičování scének loutkového divadla. Kdyby někdo měl zájem, může se ještě přihlásit.

Z farnosti Děčín I

F Pravidelné akce farnosti v Děčíně I

♦ Každou první sobotu v měsíci (6. října) se koná pouť do mariánského kostela v Horní Polici. Společný odjezd vlakem je z Hlavního nádraží v 9:20 (z Východního 9:25) a mše svatá začíná v 10:30. Návrat je vlakem ze Žandova v 12:49 (v Dc hl. 13:22).

♦ Každou první neděli v měsíci (7. října) se koná v kostele sv. Václava a Blažeje od 16:30 řeckokatolická

bohoslužba.

♦ Každou sobotu od 19:00 je možnost se zúčastnit společné modlitby při mariánském večeradle na faře v Křížové ulici.

♦ Každý čtvrtek od 20:00 do 22:00 je možnost prožít tichou adoraci v kapli u Malých sester Ježíšových v Boleticích.

♦ Každý 1. pátek v měsíci v kostele sv. Václava a Blažeje asi hodinová adorace před Nejsvětější svátostí.

F Aktuality z farnosti v Děčíně I

♦ Sněmovní kroužek – vede P. P. Procházka. Proběhl na faře v Děčíně I ve středu 12. září 2001 a byla přizvaná i Soňa.

Posvátná znamení

Pro naše vzdělávání jsem vybral knihu *Posvátná znamení* od Doc. ThDr. Josefa Bradáče. Rád bych pravidelně z ní uváděl krátké pasáže, abychom si lépe uvědomili, co se to vše kolem nás děje a jak se máme při mši svaté chovat. Jedná se o texty určené studentům teologie a proto někde bude něco malinko „těžké“. To by nás mělo přimět se na to prostě zeptat. Například dopisem do časopisu. Pokusím se získat vysvětlující odpověď, kterou si samo sebou nenechám pro sebe. Byl bych rád, abyste zde našli něco, co jste nevěděli a co vám pomůže lépe porozumět dění nejen v kostele.

R. Sticha

2. Liturgická gesta

Mezi liturgickými gesty (pohyby) jsou některé čistě praktického původu (mytí rukou) nebo doprovázejí přirozeně vyslovené slovo nebo vnitřní cit (bití

Řeční - Podmoky

v prsa), často jsou zbytky dvorního ceremonielu (nést posvátnou věc v zahalené ruce) nebo germánského práva (sepnuté ruce je gesto vasala, který přísahá svému lennímu pánovi).

a) Liturgický polibek

Je symbolem bliženské lásky (osculum pacis mezi křesťany uvádí 1 Kor 16,20; 1 Petr 5,14; Tertulián, Justin při mši) nebo úcty (líbání oltáře, evangeliáře, později i patény, kalicha, ruky kněze, biskupa, nohy papeže).

Při mši dnes líbá jen oltář při příchodu kněz (IG 85) nebo jáhen (IG 129); při odchodu titíž (IG 125, 152) avšak, jsou-li zvláštní okolností (např. kněz ukončuje mši u sedadla, které je příliš vzdáleno oltáři a musel by se proto delší cestou vracet od oltáře do sakristie), může polibek oltáře vynechat (IG 125 říká „altare de more osculo veneratur“).

Políbení pokoje od středověku se zaměnilo za pouhé obejmutí. Tak uděluje pax celebrant jáhnovi (IG 112), jáhen ostatním přísluhujícím (IG 136); také akolytům jej může celebrant udělit. Věřící udělují „pokoj“ podle rozhodnutí české biskupské konference podáním pravé ruky mlčky, nejbližším sousedům.

b) Pozvednutí očí

V prvotní církvi bylo všeobecným zvykem při modlitbě podle vzoru Ježíšova (Mk 6, 41 a j). Dnes je předepsáno jen celebrantovi při vyprávění o slovech ustanovení Večeře Páně v římském kánonu (MR 451).

c) Bití v prsa

Znamená pokoru a lítost. Celník v pokoře se bil v prsa (Lk 18, 13), zástup v hrůze a lítosti po ukřižování Páně (Lk 23,48).

V obnovené liturgii se shromáždění bije v prsa ve vyznání hříchů (Mea culpa) (MR 386), kněz v římském kánonu při „Nobis quoque“ (MR 454;).

d) Mytí rukou

Bylo zvykem u židů, ale i u křesťanů před modlitbou. Hippolyt píše: „Křesťan si umývá ruce, kdykoliv se modlí“ Trad Ap. 41. Má důvody praktické (po přijetí obětních darů, pokud se konal na Západě obětní průvod) i symbolické (obmytí rukou je obrazem čistoty srdce). Z toho důvodu bylo umývání rukou kněze ponecháno v přípravě darů (IG 106).

e) Spínání rukou

Je dítětem středověku, vyvinulo se asi z holdovacího aktu vazala pánovi. Jelikož raně středověký člověk si představoval Boha jako svého feudálního pána, modlil se k němu se sepjatýma rukama. Na východě tomu odpovídá „cancellatio“ zkřížení rukou na prsou. Sepětí rukou je dnes obvyklým gestem při modlitbě věřících jak soukromé, tak liturgické. I liturg při mši dnes se často modlí se sepjatýma rukama.

f) Zdvížení a rozpínání rukou

První křesťané se modlili stejně jako židé se zdviženýma rukama; otevřenýma a dopředu namířenýma. Je to přirozený projev duše, očekávající pomoc

shora. Křesťané však brzy roztahovali ruce na stranu, v loktech je trochu pokrčili, dlaně směřovaly dopředu (orantka z Kalistových katakomb z 3. st.). Tertulián (De orat. 14) vysvětluje tento postoj napodobením Krista ukřižovaného: „My nejen ruce zdviháme, nýbrž také roztahujeme, a tak napodobujeme utrpení Páně“. Ruce byly rozpjaty do výše ramen, ale někdy i do výše hlavy (orantka Anna mezi sv. Petrem a Pavlem, lept na zlaté sklenici ze 4. stol.). Dodnes na Východě se tak celebrant modlí při eucharistické modlitbě. Už Tertulián a Cyprián napomáhali k mírnosti při rozpínání rukou, a když k tomu přišly praktické důvody (únava), předepsal tridentský misál, aby dlaně byly obráceny k sobě a ruce neměly přesahovat výšku a šířku ramen. Dnes toto neplatí, ale každý celebrant by měl uvážit estetičnost svého gesta rozpjatých rukou, které má předepsáno, kdykoliv se modlí prezidiální modlitbu (kolektu, super oblata, eucharistickou atd.), kdykoliv zdraví lid. Snad nejlepší způsob je ten, má-li ruce pokrčeny v loktech ve výši do půl hlavy s dlaněmi mírně dopředu otevřenými.

Doc. ThDr. Josef Bradáč

Slavnosti a svátky

LITURGIE

- 18. 10. Svátek svatého Lukáše
- 21. 10. (den modliteb za misie)
- 28. 10. Slavnost posvěcení kostela

Významné dny

- 1. 10. Mezinárodní den hudby
- 16. 10. Světový den výživy

Výroční dny biskupů

- 3. 10. Mons. Radkovský narození (1939)
- 4. 10. Mons. Radkovský svátek
- Mons. Lobkowicz svátek
- 16. 10. Výroční den zvolení papeže Jana Pavla II.

Vyučování náboženství na naší faře

den	začátek od	věk	vyučující
úterý	16:00	12-17	Marie Jirásková (společenství děvčat)
středa	16:00	8-12	Soňa Šenková
čtvrtek	14:00	9-10	Marie Jirásková
čtvrtek	15:30	12-13	Marie Jirásková
čtvrtek	16:00		P. František Jirásek (setkání ministrantů)

Setkávání

- ♦ každou 1. neděli ráno v kostele - dětská mše svatá
- ♦ každou 1. neděli od 13:45 Dolní Žleb
- ♦ každou 2. neděli od 18:30 na faře - setkání Farní rady
- ♦ každou 3. neděli od 14:30 na faře - sněmovní kroužek
- ♦ každé 3. úterý při večerní mši svaté - dětská mše svatá
- ♦ každé úterý po večerní mši svaté - večerní chvály
- ♦ bude upřesněno v říjnu - nácvik schůly (Zdislava Miklošková)
- ♦ bude upřesněno v říjnu - setkání mládeže (Jára Skála)
- ♦ každou středu od 18:00 na faře - zkouška účinkujících divadla
- ♦ setkání maminek zatím zrušeno - čekáme na nové maminky
- ♦ každý čtvrtek po večerní mši svaté - adorace
- ♦ každý 3. čtvrtek v měsíci od 20:00 - setkání rodin
- ♦ každého 13. v měsíci v 18:30 - Fatimský večer

Setkávání v Jílovém

- ♦ vyučování náboženství pro děti - v neděli 11:30 - 12:15
- ♦ setkávání na faře (modlitba a rozhovory) - každý pátek od 20:00

Pořad bohoslužeb v kostele sv. Františka

Neděle	08:30	17:30	
Pondělí	07:00		
Úterý		17:30	
Středa	07:00		
Čtvrtek		17:30	
Pátek	07:00	(17:30	jen o první pátek)
Sobota		16:00	(Bynov)*

Pozor na dvě věci:

F * V sobotu 6. 10. je mše sv. v Bynově ještě „postaru“ od 19:00.

F 28. října dojde ve 3 hodiny ráno ke změně času na zimní (normální), což znamená posunout hodiny o hodinu zpět! Ráno si přispíme.

Pořad bohoslužeb v kostele Nejsvětější Trojice - Jílové

Neděle 10:30

è Příští číslo vyjde, dá-li Pán, v neděli 28. října 2001, před 1. nedělí v listopadu ☞